

O sfântă între sfinte...

Florin-Cezar CĂLIN

De m-ai ruga ca să renunț la tine,
Ți-aș spune, cu temei, că sunt al tău.
(că moartea nu e totuși în ruine).
- Ci chiar "o vei călca", ca Dumnezeu!

- Eu te-aș diviniza făr' să mă tem!
Că aura voinței ți-e minciună.
Sau prosternat de vise să te chem,
În nopțile când vine vreo furtună.

- Îți tot șoptesc că tu ești viața mea!
(de multe ori ca eu să mă conving).
- Și-n fiecare zi, mereu, ți-aș repeta!
Că disperarea mea o s-o înving.

- Ți-aș dăruia din sufletul curat!
(chiar fără teama de-a mă murdăria).
- Fărâma de iubire unicat!
Ce-n suflet, nonșalant, ți-o voi zidi.

- Ești lacrima ce a căzut din stea!
(și Universul năzuinței mele).
Un putpuriu de șanse ce ar vrea,
Să scape soarta-nchisă-ntre zăbrele.

De m-ai ruga ca să renunț la tine,
(eu aș zbura ... cu aripile frânte).
- Iar dacă ar depinde doar de mine!
Eu te-aș numi ... o sfântă între sfinte.

Brăila, august 2017